UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

17 päivänä marraskuuta 2011 *

Asiassa C-112/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Hof van Cassatie (Belgia) on esittänyt 4.2.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 1.3.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen

vastaan

Zaza Retail BV,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit A. Borg Barthet, E. Levits, J.-J. Kasel ja M. Berger (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 31.3.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Zaza Retail BV, edustajanaan advocaat M. Cordewener,

– Kreikan hallitus, asiamiehinään M. Michelogiannaki, Z. Chatzipavlou ja K. Georgiadis,

– Euroopan komissio, asiamiehinään R. Troosters ja S. Petrova,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 (EYVL L 160, s. 1; jäljempänä asetus) 3 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen (Antwerpenin (Belgia) ylioikeuden virallinen syyttäjä) ja Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu yhtiö Zaza Retail BV (jäljempänä Zaza Retail) ja joka koskee mainitun syyttäjän vaatimusta Zaza Retailin Belgiassa sijaitsevan toimipaikan asettamisesta konkurssiin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappale on sanamuodoltaan seuraava:

”Tässä asetuksessa mahdollistetaan päämenettelyn aloittaminen siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee. Tämä menettely on vaikutuksiltaan yleinen ja pyrkii käsittämään velallisen koko omaisuuden. Eri intressien suojaamiseksi tässä asetuksessa sallitaan sekundäärimenettelyn aloittaminen rinnakkain päämenettelyn kanssa. Sekundäärimenettely voidaan aloittaa siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka. Sekundäärimenettelyn vaikutukset rajoittuvat kyseisen valtion alueella sijaitsevaan velallisen omaisuuteen. Päämenettelyn ja sekundäärimenettelyjen yhteensovittamista koskevat pakottavat säännökset tyydyttävät yhtenäisyyden tarpeen yhteisössä.”

4 Asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappale on sanamuodoltaan seuraava:

”Ennen päämenettelyn aloittamista oikeuden hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, olisi oltava rajoitettu paikallisiin velkojiin ja paikallisen toimipaikan velkojiin tai tapauksiin, joissa päämenettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee. Tämän rajoituksen tarkoituksena on, että tapaukset, joissa alueellista maksukyvyttömyysmenettelyä haetaan ennen päämenettelyä, pyritään rajoittamaan siihen, mikä on ehdottomasti välttämätöntä. – –”

5 Asetuksen 3 artiklassa, joka koskee kansainvälistä toimivaltaa, säädetään seuraavaa:

”1. Sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa velallisella on pääintressien keskus, on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn. – –

2. Jos velallisen pääintressien keskus sijaitsee jäsenvaltiossa, muun jäsenvaltion tuomioistuin on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn vain, jos velallisella on toimipaikka tässä jäsenvaltiossa. Tällaisen menettelyn vaikutukset rajoittuvat viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa sijaitsevaan velallisen omaisuuteen.

– –

4. Ennen kuin 1 kohdan mukainen päämenettely on aloitettu, 2 kohdassa tarkoitettu menettely voidaan aloittaa vain:

a) jos 1 kohdan mukaista menettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lainsäädännöstä johtuvien edellytysten vuoksi, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee;

b) jos maksukyvyttömyysmenettelyä on hakenut velkoja, jonka kotipaikka tai asuinpaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisen toimipaikka sijaitsee tai jonka saatava perustuu toimipaikassa harjoitetusta toiminnasta johtuvaan velvoitteeseen."

6 Asetuksen 29 artiklassa, joka koskee oikeutta pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista, säädetään seuraavaa:

"Sekundäärimenettelyn aloittamista voi pyytää:

a) päämenettelyn selvittäjä;

b) jokainen muu henkilö tai viranomainen, jolla on oikeus hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa sekundäärimenettelyn aloittamista pyydetään."

Kansallinen lainsäädäntö

7 Konkurssilain, joka on annettu 8.8.1997 (Belgisch Staatsblad 28.10.1997, s. 28562), sellaisena kuin se on muutettuna 4.9.2002 annetulla lailla (Belgisch Staatsblad 21.9.2002, s. 42928), 3 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jos velallisen pääintressien keskus sijaitsee muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa mutta sillä on Belgiassa toimipaikka, se voidaan asettaa konkurssiin – – asetuksen – – säännösten mukaisesti.”

8 Saman lain 6 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Konkurssiin asettaminen tapahtuu sen kaupallisten asioiden tuomioistuimen päätöksellä, jossa asia on pantu vireille joko elinkeinonharjoittajan ilmoituksella taikka yhden tai useamman velkojan, virallisen syyttäjän, 8 §:ssä tarkoitetun väliaikaisen pesänhoitajan tai 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun päämenettelyn selvittäjän hakemuksella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta akordista tuomioistuinmenettelyssä annetun lain säännösten soveltamista.”

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

9 Rechtbank van eerste aanleg te Tongerenin virallinen syyttäjä vaati 14.11.2006, että Zaza Retailin, jolla on pääintressien keskus Amsterdamissa, toimipaikka Belgiassa asetetaan konkurssiin.

10 Tuolloin Zaza Retailia vastaan ei vielä ollut aloitettu maksukyvyttömyysmenettelyä Alankomaissa.

11 Rechtbank van koophandel te Tongeren asetti 4.2.2008 antamallaan päätöksellä Zaza Retailin konkurssiin.

12 Hof van beroep te Antwerpen muutti 9.10.2008 antamallaan tuomiolla rechtbank van koophandel te Tongerenin päätöstä ja katsoi, ettei alioikeudella eikä ylioikeudella ole kansainvälistä toimivaltaa ratkaista vaatimusta alueellisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta Zaza Retailin Belgian toimipaikkaa kohtaan.

13 Virallinen syyttäjä haki tuomioon muutosta Hof van Cassatiessa. Syyttäjä vetosi ensinnäkin siihen, ettei asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua käsitettä ”velkoja” voida tulkita suppeasti vaan myös virallinen syyttäjä voi tehdä hakemuksen konkurssiin asettamisesta. Tässä ominaisuudessa virallinen syyttäjä toimii yleisen edun valvojana ja esiintyy niiden institutionaalisten tai yksittäisten velkojien puolesta, jotka ovat passiivisia. Syyttäjä katsoo toiseksi, että asetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädettyä poikkeusta sovelletaan myös virallisen syyttäjän tekemään konkurssihakemukseen, koska jollei syyttäjällä olisi toimivaltaa hakemuksen tekemiseen, syyttäjällä ei olisi mahdollisuutta aikaansaada päämenettelyn aloittamista Alankomaissa, joka on se jäsenvaltio, jossa velallisella on pääintressien keskus.

14 Hof van Cassatie päätti tässä tilanteessa lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Tarkoitetaanko asetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohtaan sisältyvällä käsitteellä ’lainsäädännöstä johtuvat edellytykset’ myös maksukyvyttömyysmenettelyn hakemisen edellytyksiä, jotka liittyvät henkilön asemaan – esimerkiksi toisen jäsenvaltion syyttäjälaitokseen kuuluvana syyttäjänä – tai oikeussuojan tarpeeseen, vai

liittyvätkö edellytykset ainoastaan menettelyn aloittamista koskeviin aineellisiin edellytyksiin?

2) Voidaanko asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohtaan sisältyvää käsitettä ’velkoja’ tulkita laajasti siten, että myös kansallinen viranomainen, joka oman jäsenvaltionsa oikeuden mukaan on toimivaltainen hakemaan maksukyvyttömyysmenettelyä ja joka valvoo yleistä etua ja esiintyy velkojakollektiivin edustajana, voi tarvittaessa pätevästi hakea alueellisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan nojalla?

3) Jos velkojan käsitteellä voidaan tarkoittaa myös maksukyvyttömyysmenettelyn hakemiseen toimivaltaista kansallista viranomaista, edellyttääkö asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan soveltaminen sitä, että kansallinen viranomainen osoittaa toimivansa sellaisten velkojien edun valvomiseksi, joiden kotipaikka tai asuinpaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka on siinä maassa, johon tämä kansallinen viranomainen kuuluu?”

15 Belgiassa aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn ohella Zaza Retail asetettiin Alankomaissa konkurssiin Amsterdamin alioikeuden 8.7.2008 antamalla päätöksellä.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Alustavat huomautukset

16 Ennen ennakkoratkaisukysymysten tarkastelua on syytä palauttaa mieliin asetuksella käyttöön otettu järjestelmä.

17 Asetuksen 3 artiklassa säädetään kahdesta erityyppisestä maksukyvyttömyysmenettelystä. Maksukyvyttömyysmenettelyllä, jonka kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti aloittaa sen jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin, jossa velallisella on pääintressien keskus, ja jota kutsutaan ”päämenettelyksi”, on universaalivaikutus, sillä sitä sovelletaan kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa asetusta sovelletaan, olevaan velallisen omaisuuteen. Vaikka menettelyn voi kyseisen artiklan 2 kohdan mukaisesti aloittaa sen jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin, jossa velallisella on toimipaikka, kyseisen ”sekundäärimenettelyksi” tai ”alueelliseksi menettelyksi” kutsutun menettelyn vaikutus rajoittuu velallisen omaisuuteen, joka sijaitsee viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa (ks. vastaavasti asia C-341/04, Eurofood IFSC, tuomio 2.5.2006, Kok., s. I-3813, 28 kohta ja asia C-444/07, MG Probud Gdynia, tuomio 21.1.2010, Kok., s. I-417, 22 kohta).

18 Sekundäärimenettelyn tai alueellisen menettelyn aloittamisen edellytykset ovat erilaiset sen mukaan, onko päämenettely jo aloitettu. Jos on, menettely on ”sekundäärimenettely” ja siihen sovelletaan asetuksen III luvun säännöksiä. Jollei ole, menettely on ”itsenäinen alueellinen menettely”, jonka aloittamisen edellytykset säädetään asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa. Tämä säännös koskee kahta tilannetta eli ensinnäkin tilannetta, jossa päämenettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lainsäädännöstä johtuvien edellytysten vuoksi, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee, ja toiseksi tilannetta, jossa alueellisen menettelyn aloittamista jäsenvaltiossa, jonka alueella velallisen toimipaikka sijaitsee, on hakenut velkoja, jolla on erityinen liittymä tähän alueeseen.

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää kysymyksillään unionin tuomioistuinta täsmentämään kahteen viimeksi mainittuun tilanteeseen sovellettavia sääntöjä.

Ensimmäinen kysymys

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä sitä, onko asetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohtaan sisältyvää ilmaisua ”johtuvien edellytysten”, jolla viitataan velallisen pääintressien keskuksen sijaintijäsenvaltion lainsäädännöstä johtuviin edellytyksiin, joiden vuoksi päämenettelyä maksukyvyttömyysasiassa ei voida aloittaa kyseisessä valtiossa, tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan vain velkojan asemaan liittyviä aineellisia edellytyksiä, vai siten, että sen piiriin kuuluvat myös edellytykset, jotka liittyvät menettelyn aloittamisen hakemiseen oikeutettujen henkilöiden asemaan.

21 Tässä yhteydessä on syytä todeta, että asetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohta koskee tilannetta, jossa päämenettelyä maksukyvyttömyysasiassa ”ei voida aloittaa”. Asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappaleessa puolestaan tarkoitetaan tilannetta, jossa päämenettelyä ”ei voida aloittaa” sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee. Näistä sanamuodoista ilmenee, että päämenettelyn aloittamisen on oltava mahdotonta objektiivisesti ja riippumatta menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemiseen yksittäistapauksessa liittyvistä olosuhteista.

22 Tämä tulkinta vastaa asetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan tarkoitusta, joka asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappaleen mukaan on rajoittaa tapaukset, joissa alueellista maksukyvyttömyysmenettelyä voidaan hakea ennen päämenettelyä maksukyvyttömyysasiassa, siihen, mikä on ehdottomasti välttämätöntä. Vaikka asetuksella käyttöön otetussa järjestelmässä voi olla samanaikaisesti käynnissä päämenettely ja sekundäärimenettelyjä, tällöin on asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleessa korostetuin tavoin noudatettava yhteensovittamista koskevia pakottavia säännöksiä, jotka tyydyttävät yhtenäisyyden tarpeen unionissa. Yhteensovittamisesta ei puolestaan voida huolehtia, jollei päämenettelyä ole vielä aloitettu.

23 Kuten Zaza Retail, Kreikan hallitus ja Euroopan komissio ovat huomauttaneet, se, että maksukyvyttömyysasian päämenettelyn aloittaminen on mahdotonta, voi johtua velallisen asemaan liittyvistä seikoista, joiden vuoksi velalliseen ei voida kohdistaa maksukyvyttömyysmenettelyä. Ne mainitsevat aiheellisesti esimerkkeinä tilanteen, jossa velallinen ei ole kauppias mutta hänen pääintressiensä keskuksen sijaintijäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin edellytyksiin kuuluu, että velallisen on oltava kauppias, sekä tilanteen, jossa velallinen on julkinen yritys, jota ei kyseisen lainsäädännön mukaan voida todeta maksukyvyttömäksi.

24 Maksukyvyttömyysasian päämenettelyn aloittamisen mahdottomuus ei sen sijaan voi johtua pelkästään siitä, ettei tietyllä henkilöllä, kuten esimerkiksi sellaisen jäsenvaltion syyttäjäviranomaisen edustajalla, jonka alueella velallisella on toimipaikka, ole velallisen pääintressien keskuksen sijaintijäsenvaltion lainsäädännön mukaan oikeutta hakea päämenettelyn aloittamista viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa. Päämenettelyn aloittaminen on nimittäin täysin mahdollista, kun muiden henkilöiden ja erityisesti velkojien oikeutta hakemuksen tekemiseen ei ole kiistetty.

25 Pääasian oikeudenkäynnissä on sitä paitsi kyse juuri tällaisesta tilanteesta, koska ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Zaza Retail on asetettu konkurssiin Alankomaissa Amsterdamin alioikeuden 8.7.2008 antamalla päätöksellä.

26 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohtaan sisältyvää ilmaisua ”johtuvien edellytysten”, jolla viitataan velallisen pääintressien keskuksen sijaintijäsenvaltion lainsäädännöstä johtuviin edellytyksiin, joiden vuoksi päämenettelyä maksukyvyttömyysasiassa ei voida aloittaa kyseisessä valtiossa, on tulkittava siten, että siinä ei tarkoiteta edellytyksiä, joiden vuoksi tietyt henkilöt jäävät menettelyn aloittamisen hakemiseen oikeutettujen henkilöiden piirin ulkopuolelle.

Toinen kysymys

27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään lähinnä sitä, voidaanko asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohtaan sisältyvää käsitettä ”velkoja”, jolla viitataan itsenäisen alueellisen menettelyn hakemiseen oikeutettujen henkilöiden piiriin, tulkita siten, että sen piiriin kuuluu jäsenvaltion viranomainen, jonka tehtävänä oman jäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön mukaan on valvoa yleistä etua ja velkojakollektiivin etuja.

28 Aluksi on syytä todeta, ettei asetuksessa määritellä velkojan käsitettä.

29 Samoin on syytä muistuttaa, että myös asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisia itsenäisen alueellisen menettelyn aloittamisen edellytyksiä on tämän tuomion 21 ja 22 kohdassa selostetuista syistä tulkittava suppeasti.

30 Tämä rajoittava lähestymistapa tulee ilmi verrattaessa mainitun artiklan säännöksiä ja 29 artiklan säännöksiä, jotka koskevat oikeutta hakea sekundäärimenettelyn aloittamista. Jälkimmäisessä säännöksessä tämä oikeus annetaan maksukyvyttömyysasian päämenettelyn selvittäjälle sekä kaikille henkilöille tai viranomaisille, joilla on oikeus hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa sekundäärimenettelyn aloittamista pyydetään, kun asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa sen sijaan rajataan hakemuksen tekemiseen oikeutettujen henkilöiden piiri niin, että siihen kuuluvat vain tietyt velkojat, joilla on erityinen liittymä siihen jäsenvaltioon, jonka alueella velallisen asianomainen toimipaikka sijaitsee. Näitä ovat tähän jäsenvaltioon sijoittautuneet velkojat ja tämän toimipaikan velkojat.

31 Belgian virallisen syyttäjän asemasta on komission tavoin todettava, että koska syyttäjällä ei ole sellaista saatavaa, joka voisi sisältyä velallisen velkoihin, syyttäjä ei ole velkoja siinä mielessä kuin käsitteellä yleensä tarkoitetaan maksukyvyttömyysmenettelyissä.

32 Ennakkoratkaisupyynnöstä nimittäin ilmenee, että virallisen syyttäjän tehtävänä maksukyvyttömyysmenettelyissä on valvoa yleistä etua. Tämän viranomaisen toimenpiteillä pyritään huolehtimaan siitä, että yrityksen vaikeuksiin puututaan ajoissa, koska viranomainen voi tarvittaessa toimia, jos velallinen ja hänen velkojansa ovat passiivisia. Vaikkei voida pitää mahdottomana, että virallisen syyttäjän toimenpiteet voivat joissakin tapauksessa olla kaikkien velkojien tai ainakin joidenkin velkojien edun mukaisia, voidaan kuitenkin pitää selvitettynä, ettei tämä viranomainen osallistu asian käsittelyyn velkojana eikä kaikkien velkojien yhteisenä edustajana. Ennakkoratkaisupyynnössä on nimittäin todettu nimenomaisesti, ettei virallinen syyttäjä Belgian oikeuden mukaan osallistu menettelyyn velkojien nimissä ja puolesta.

33 Kun otetaan huomioon asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdalle annettava suppea tulkinta, tällaisin edellytyksin toimivaa viranomaista ei voida samaistaa säännöksessä tarkoitettuun velkojaan eikä sitä näin ollen voida myöskään sisällyttää itsenäisen alueellisen maksukyvyttömyysmenettelyn hakemiseen oikeutettujen henkilöiden piiriin.

34 Toiseen kysymykseen on edellä esitetyistä syistä vastattava, että asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohtaan sisältyvää käsitettä ”velkoja”, jolla viitataan itsenäisen alueellisen menettelyn hakemiseen oikeutettujen henkilöiden piiriin, on tulkittava siten, että sen piiriin ei kuulu jäsenvaltion viranomainen, jonka tehtävänä oman jäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön mukaan on valvoa yleistä etua mutta joka ei osallistu menettelyyn velkojana eikä velkojien nimissä ja puolesta.

Kolmas kysymys

35 Toiseen kysymykseen annetun vastauksen perusteella kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 3 artiklan 4 kohdan a alakohtaan sisältyvää ilmaisua ”johtuvien edellytysten”, jolla viitataan velallisen pääintressien keskuksen sijaintijäsenvaltion lainsäädännöstä johtuviin edellytyksiin, joiden vuoksi päämenettelyä maksukyvyttömyysasiassa ei voida aloittaa kyseisessä valtiossa, on tulkittava siten, että siinä ei tarkoiteta edellytyksiä, joiden vuoksi tietyt henkilöt jäävät menettelyn aloittamisen hakemiseen oikeutettujen henkilöiden piirin ulkopuolelle.**

2) **Saman asetuksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohtaan sisältyvää käsitettä ”velkoja”, jolla viitataan itsenäisen alueellisen menettelyn hakemiseen**

oikeutettujen henkilöiden piiriin, on tulkittava siten, että sen piiriin ei kuulu jäsenvaltion viranomainen, jonka tehtävänä oman jäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön mukaan on valvoa yleistä etua mutta joka ei osallistu menettelyyn velkojana eikä velkojien nimissä ja puolesta.

Allekirjoitukset